

משרד החוץ והטבות - המשנה למטבות מזרזים

בלשון עברית נחHAM ליבוביץ ח.ב.ר. שג' חטביס

שורפים (חטב"א)

א. י"א) וכי יתיח איש חובנו ערעון
זרוב לו זקן פל"ה נחHAM נסם סטן

ובס א' אזה חטביס נחHAM

4) ספרי (דברים פסחים נחHAM)

"כי יתיח איש חובנו ערעון זארכ לו זקן עליו" - מיכן אסרו? גבר, גורה פל' מזרה קל"ח -
סרו פל' לאכזר על פסחים מזרזים.
גב' פל' (וירא פ"ט י"ה) רוחבת לרפי' בסוד" סרוף לאכזר עלי (ט"מ יוסדק י"ז) לא
חקום ולא חפוץ", ומ"ז א' חסגה את וחיה"ך זאל (ז"ק ט"ז כ"ה י"ו) רוח' אונך אס"ר -
עד טיברו לידי פביבות רמייט. לבך גמארה "בי' גויה" ביט' סרוכ לדרחו זאל זארכ לו זקן
מל"ר".

(א) מה חפלייה בפסוךן חותמיות אוthon לזרום פה סדי"ר?

✗ (ב) חחוכל לייסג פלייה זא' בדרכ' חפסה?

✗ (ג) מה סרוגה של "מזרה קל"ח" כ"ז, מה מסמך "סודות אל"ח" לגב' רוחבת
לערר כטרכ"?

2) אברבניאל: האמינו אם הרוזח היה פרגא לרשות, לא יתיח איז סרוכ כי שם פזיד, וצת גאנט
ספח פבי' אט טיחיה סרוגה לרשותו סיפוח ריאוגיה זארכ זארכ, דנט גאנט חבי' ווואר
טעם עלייך וחתכו, זאכגר לוטר בחחותם בדרכיהם, בא בינייהם זארכ זארכן ועס' אליך וחתכו
תכח בטבי האופניים חאלח, **ביוו שפזיחן יחתפן בחותם חאנטן גאנטן**, יכו צוח טלא
יתיח עיר מסקלים עולט לרוזח.

(א) מה חקטי בפסוךן שרצת לייחב, הדזה הווער קח' פל' מברוס פדרט
חספריד דלעיל, זא' קח' אחר?

✗ (ב) כייד טרסט אברבניאל את חרוי"ר נל "זארכ לו" ואות הויז"ר נל "זארכ פלי' י"ז"
חבא דוגמא לטטרו טל אוחט טפח' חרוי"ר אהלה בפערא?

(ג) חסביר און חמלייט חטסוטזרה בפל'.

3) גאוד ד"ה ובס אול אוחט העריות:
איינן לחשיבות ותגמי' אילא טן חתבאי עאצט, יאצט' טט ירצח לבוט אל אוחט חעריטין חאללה
כדי להגצל טמו זעפ"ט חורגד בנטיד, אד וואחן...

(א) מה הקס פראח לייטיב בדרכיו ווילא?

✗ (ב) חידושים לר' פער טטרו טה תורהט בעט' גאנטיט נאוחט טפ'?

✗ (ג) חיט אפטדרות לטרט אונט פסוךן טלא כפראוח - וואם כן מה חמירומן?

4) רוחחן גט וטת

לטט גאנט כ"ז ר' רמת' וואילא טבח נט' חוא ריאז, כתו סגאנט (ויקרא כ"ד י"ז)
"וואיט' כי ייכח כל גאנט אדים?"

ב. י"ד' לא חסיג גבוק פען זארכ גבלו דאטסודים בנחלחן אונט תנחל כארץ

אשר ח' אולוחין גוון זיין לרוחחן

ספרין (קפ"ח)

"לא חסיג גבוק רעך", רחלו כבר גשטר (ויקרא י"ט) לא בגזולי' וטט זילע' גאנט גאנט
מלפוד סכל חעורך תחרטט טל' חבירו פוגו' בזב' לוחמי'. יכול בחיצח לאודז' פיל'
בנחלחן אונט תנחל"י - בארכ' ישראל אונט בנטיד לאודז'יט, בחזות לארכ' אונט פוגו' אלט
טטוט יאיך אונט בלינט.

טב'ין לעודר וחוומי' טל שבטיין-טטרוב בעלא מעתה? חיל' לא טסיג בכרול דרכ'!
סב'ין ליטחליין זברוי ר' אליעזר בדרכ' ר' יוחנן דרבנן ר' דבברא ר' אליעזר
ולפנד ער טמו טהור רעל טהור טטו, טטורו גוונט. בלע' המשא' חיל' לא טסיג גבוק דרכ'.

טט' ד"ה לא חסיג גבוק
לטטן (יטפעה מ"ב) "בסוגו אחרו", טטצידר טימע מאיזות קרטט לאחרו 'אורה טה' טברו,

וחלא כבר גאנט לא' תבזדיל", טח' חיל' לא' חסיג? למ"ד גל חעורך חוויט גברו סלובר
בונדי לאוועין. יכול אונט בחוראה לארכ' זיל' "בנחלחן אונט תנחל", בארכ' ישראל גוונט בטבי
לאוועין ובחוץ לארכ' זיבער ערבר אלא טטורו "לא בגזולי".

רמב"ג ד"ה לא חסיב גבול רעד

אזהרת מלך ייחון חורום החלוקה חזריאים אם חארץ לטעמינו או לייחיד פון
ועל כן אסרך "אסיך גבלי רוחניים", שם אלפזר חחן ריזוטין בז-ברן וצונאי המשורה,
ולכך חיציך "בבחלוף וסר תגלל".
ושען המצד חזרה חזרה טלא יחסוב אורה לומראן "איך וולק" אסיך גבז' אל סוח' נסיך חלק
גדל כליל, מל' בן צוח באנן סלה יחוליק אורט על החלוקה החיה ולו יקחת הגבוריין כליל,
לא בסחר רלו' בגלו'.
וזו סוח' טברואה, טוח' חזות (בסדרה כ"ד ג"ד): "על פי הגזרל חלק נחלתו בגין
רב לנטק" זואט' (סמדר ל"ז כ"ד) "וואלה טטה' האסמי' אסיך' חחלו' לאטן",
ועל דעת רבותינו שמדובר באזהרת לטוקר תחומו של חברו בהרץ שטורר בטני לאדרין,
אחת, טאנ' "קח'ם גבלן האטגיט' טלא' טטה' האתגע' חייסן-בשא', ויאמץ' באנן פידן-
טגולין. וחוץ' חכטוב במתו' כי החזרה החדרן, ביכר וידוע ואין עד טנקה אחותו.
ואם רבותינו עצמן הדיחו רפ' "טבי' לעווער מהווען כל האבאים העורב
בלא תעשי' ח"ל, "לא חסיב גבול רעד" – וחווא באמת פהווען כל טקרה.

1) חסבר, מה דאות הס"י לחביין בפזרטו רע והוא דעתך חרואהות טל חספני?

2) חסבר, מה דאות חרמבי' נ' לחציג דוקא על דעתך חרואהות כל חספרי
עהודו "באמעו פסוטו כל פקראי"?

3) חסבר את דברי חרקב' נ' "רווז' מזורה טבראייה"!

4) מה ויאת חרמבי' נ' לחביין כאן את הכלל היידע' טבדה חזרה בחתה"?

5x) חוויל לחח טעם פגמי' לך' ס"בארץ פורבר בטני לאדרין.
בוסף על חטע הפורסלי' חזרה בספרי?

ג. ספר חסדרם (ונעפ' רז': (החותקיל"ב)

לא יחתא חאנט לאוואר טרה האדע בסביבל אברויין, יש יודע טאנביר לא פסת פירום כל
ארוח ספר וויביר צוח לדי' "חכטוב טרי עליון, שאבי ערמי' זילח טפרוחיט" וככבר
אמר' ליל' בחיני'ז, "ארוח פילדנ' מהל' טרכט וויביג' דודזון חתטוב חמץ פלייט, קרוי סיינטרא
פלוי' זצע" – לא' יכתוב חבן אלא חס פילדנ' טפעם, ובן דודם בספרי (דבריהם
י"ט י"ד פסקא עפ'ח) "לא חסיב גבול רעדן' אוחר גובל רוחניים" סלא יאמץ דברי
ה' אליעזר לה' יחרוש ורמח חטא'ר ר' יחרוש פלא שופר גטט ד' אלפזר.

במה פרחיב ספר חסידי' את המטע חסנת חבבול

פוד' על חזראות חטבון חצי'זות לא' בספרי?

ד. ד"ה לא חסיב גבול רעד אסיך גובל רוחניים
בשל חטאות סטר' ג' לא חסיב גבול רעד' לרוזח, סלא תאטרא' חראייל וטוחח לחרוג הרוזח,
אסיך גבולהו, סלא יטא פטרבו וסודר טגופר.

פ' חס' יאחס' לפי סכבר גען דיזה לחדביל ערימת טבוחות חסבויים לאוצר הרוזחים בטוגג
כנדכ' וואפער חילטדו למיסוות כתבה לצרכיהם אחרי' – לאוצר חבלן או לאוצר חמל'
וטורי' ויסיגן בזאת חילקי האגמי' הפרטויים או' חסבויים, ליזט בעא' המצעה חכליליות
"לא חסיב גבול רענע".

ג' ברבגאל: גם המצד החזאת טהייחוס לטרטסויים, סידער גבולי' הקרכנות זיספערו לכל איזט
נחלתו' ולפע' טהייר כל עיר רעד' בית דיז'ן תל' עריט וטבוח' לנטפער זיין' גפסות דביה
די'ן סל' סל'ות לטפוט דינגי' טטבון, חאה חגה לילמוד טטרטס' גאנז' הרוזח בסגנון
עררי' חטקלט בעפנין חנטשוט ומאז'ן "לא חסיב גבול רעדן'" פהווען פינץ' וווען טטוגה.

ה' אלטינן: לא חסיב גביה רעד'
ואטרא': חלא זטרא'ן לך' (י"ט מסוק' ח') "Յאַסְרָהּ יְרָחִיבּ הָאֵלֶּהָן אֲתָה גְּבָרְלָן", כי חזה
ית' פְּעַמְּתָה זְרַחְבָּה מְהֻבָּה. לחרובי' בורלאן, אל' חתיה אתח' מס'ג' גבול רעד', כי איזע'
ירחיב' ח' גביהו' חטמי'ז' כי איזרא'ו: אטרא' תפשה כן ייעטה' לך'.

מ. ה' חדביל בזינ'הט' בטהברות טמי'כות הרטשי'ז'ה?

ה' אלרוא'וט' חססוב'ות א' קטע' וחתט' טטבון א' ערעת' בירער. יטטור כל' איזר' ליפ' חבדת'ו
טאלות' ובע' טסוב'ות יט' לטלו'ה לד' נחתט' לייבובי'ז', טבוז'ת קרי'ת סחה', ירדמליט'